

لذا آن چیزی که منافع جمهوری اسلامی ایران را تأمین می‌کند، این است که جمهوری اسلامی ایران با بازتعریف مکرر توانمندی‌ها، تولید و بازتولید قدرت خود و رفع مشکلاتش، می‌تواند یک کنشگر اصلی در جهان باشد.

یعنی نه ضرورت دارد و نه بایسته است که ذیل یکی از ارکان قدرت فعلی قرار بگیریم؟

دقیقاً. من وضع فعلی جمهوری اسلامی ایران را به‌عنوان یک «قدرت فرامنطقه‌ای» تعریف می‌کنم. از منظر علوم سیاسی و روابط بین‌الملل، جمهوری اسلامی ایران، امروز یک «قدرت فرامنطقه‌ای» است که از قدرت منطقه‌ای بالاتر است. ما در سطح جهانی یک کنشگر قوی و فعالیم، یعنی جمهوری اسلامی ایران بسیاری از معادلات جهانی را می‌تواند تغییر دهد. امروز، به‌صراحت می‌توانیم بگوییم هشتادویک کشور برای سرنگونی متحد ما در سوریه وارد عمل شدند. جمهوری اسلامی ایران در مواجهه با این چالش، خودش را در معادله‌ای قرار داد که یک لایه آن داعش بود، یک لایه آن امکانات گسترده‌ای بود که فراهم کرده بودند و یک لایه دیگرش فشارهای فضای سیاسی بود، اما ایران توانست در تراز یک قدرت جهانی کنشگری داشته باشد. یک وقتی من در اوج دوران بحران سوریه به یکی از این کشورهای بزرگ سفری داشتم. یکی از مقامات عالی آن کشور به من گفت که آمریکایی‌ها از ما خواسته‌اند که در کنار بشار اسد نباشیم. علاوه‌براین، گفته‌اند رابطه‌ی شما با ایران خوب است، با ایرانی‌ها صحبت کنید و بگویید از بشار فاصله بگیرید، در ازای آن ما منافع ایران در آینده سوریه را تأمین خواهیم کرد. آن فرد گفت، ما بررسی کردیم، دیدیم از ابتدای انقلاب اسلامی در هر معادله‌ای که ایران به آن وارد شده، به‌رغم مخالفت آمریکایی‌ها و برخی از کشورها، درنهایت جمهوری اسلامی ایران در آنجا توانسته حرف خودش را به کرسی بنشانند؛ گفت، ما درنهایت به آمریکایی‌ها گفتیم اگر فقط ما بودیم و بشار اسد، شاید این کار را می‌کردیم، می‌گفتیم عیبی ندارد، با شما معامله می‌کنیم که آقای بشار اسد برود، نظام حکومتی برپا بماند، حتی حزب بعث هم بماند و یک نفر دیگر بیاید در رأس قدرت قرار بگیرد، اما یک بازیگر مهم به نام ایران هم در این معادله وجود دارد. ما نمونه‌های مختلفی دیدیم که اگر جمهوری اسلامی ایران در بازی‌ای در منطقه وارد شود، موفق بیرون می‌آید. اگر تصمیم بگیریم که از بشار اسد عبور کنیم و فردا ایران از این بازی موفق بیرون بیاید، آنگاه ما هم بشار اسد، هم سوریه و هم ایران را از دست خواهیم داد. لذا به آمریکایی‌ها گفتیم حاضر نیستیم چنین معامله‌ای با شما بکنیم؛ بگذارید ما سیاست خودمان را در منطقه دنبال کنیم، جلو بروید و ببینیم به کجا می‌رسیم. این به چه دلیل است؟ به دلیل ظرفیت کنشگری جمهوری اسلامی ایران است.

مقاومت، در معنای سیاسی خود، قرار نیست هیچ سلطه‌ای ایجاد کند؛ برای مثال، خیلی از دولت‌ها در جهان ممکن است به آفریقا کمک کنند، ولی در ازای هر کمک ناچیز خود می‌خواهند چند معدن آفریقا را تصاحب کنند، اما نوع نگاه جمهوری اسلامی ایران، نوع نگاه انقلاب اسلامی، این است که تکنولوژی را به آفریقا منتقل کند. فناوری را ببرد. توانمندسازی قاره آفریقا و مردم آفریقا برای جمهوری اسلامی ایران مهم است.